

[Kofod-Svendsen]

Jeg har tidligere i en kort bemærkning nævnt økonomien i Kalø Gods og nævnt den forbedring, der har været, og at jeg tror, der er mulighed for at få en endnu bedre økonomi, for det er klart, at sådan et gods bør give overskud.

Vi har i Finansudvalget fået at vide, hvordan der har været dårligt management; det er blevet rettet op. Så vi synes, at det økonomisk giver for lidt.

Dertil kommer, at ledelsesstrukturen, landmandens stilling i selskabet, har vi ikke været begejstrede for – for nu at udtrykke det meget diplomatisk. Vi har en aktieselskabslov. Vi stemte ikke for den lov, men den findes, og meningen var jo, at en landmand, der havde brug for kapital, skulle have mulighed for at få risikovillig kapital tilført, så han kunne ekspandere. Men her er der jo tale om, at man går den modsatte vej.

Jeg ville være noget overrasket, hvis det skulle være radikal politik, at den aktieselskabslov for landbruget skulle udnyttes på den måde. Det kunne da være interessant at høre Det Radikale Venstres landbrugspolitiske ordfører, om det er den nye radikale landbrugspolitik, at man skal bygge den slags modeller op.

På spørgsmålet om, hvorfor vi ikke går ind for aktstykket, er svaret derfor, at det er, fordi vi har vurderet en konkret sag og har fundet argumenterne for dårlige. Der har ikke været kompetente argumenter til, at vi synes, vi skal sælge, og derfor er vort råd til landbrugsministeren i dag helt klart: Træk det aktstykke tilbage med det samme!

Der har været arbejdet med sagen, men det er nu, vi er fremme ved snoren. Og der er ikke tale om, at Kristeligt Folkeparti har foretaget nogen kovending. Vi har netop fulgt den løbende procedure, sådan som vi vil gøre i alle privatiseringssager.

Baadsgaard (S):

Jeg vil gerne først takke de ordførere, som har givet tilslutning til forslaget. Det er jo rart at mærke, at argumenter kan gælde endnu, og jeg er glad for at kunne konstatere, at der er et flertal bag det beslutningsforslag, vi har fremsat. Jeg synes, det skaber respekt, at man vurderer tingene og tager stilling ud fra de faktiske kendsgerninger i stedet for at holde sig til en principiel beslutning, man har truffet tidligere.

Det er det, det drejer sig om, når landbrugsministeren og også hr. Collet har besluttet sig for, at nu skulle der privatiseres noget, og så skulle det afbureaukratiseres. Nu ved jeg ikke, hvor meget afbureaukratisering der er i det her, men o.k. – ellers er det først og fremmest, at der skulle privatiseres. De argumenter, hr. Collet brugte for at privatisere, kunne man lige så godt bruge på enhver anden institution – såmænd også Rosenborg Slot. Derfor må jeg tage til efterretning, at hr. Collet kun vil sælge Kalø og andre ting, fordi han helst vil have privatiseret.

Hvad angår Fremskridtspartiets holdning til privatisering, ved vi jo, at den er, at der skal privatiseres rub og stub.

Ellers ville jeg gerne holde mig til de argumenter, jeg tidligere har fremført i debatten og også har gjort opmærksom på i de bemærkninger, der er skrevet i beslutningsforslaget.

Først økonomien, som jeg gerne vil knytte nogle bemærkninger til. Det er jo helt rigtigt, som hr. Arne Melchior siger, at de 61 mio. kr. kun kan regnes enten som et fast engangsbeløb eller som renter. Jeg vil ikke diskutere, om det er 6,1 mio. kr. Det afhænger jo af, hvad realrenten er. Men før eller siden er der stor sandsynlighed for, at Vildtforvaltningen skal flytte, og det vil give en udgift på 7-8 mio. kr. Så skal de da i hvert fald trækkes fra de 61 mio. kr., også inden de bliver sat på rente.

Det er også oplyst, at der er en fredningssag på vej. Den er vist ikke rejst endnu, men det er i hvert fald bebudet, at den vil blive rejst. Det er skønnet, at den fredningssag kan påføre staten et erstatningsbeløb på 8 mio. kr. eller op til 8 mio. kr. – efter landbrugsministerens oplysninger. Der er andre, der vurderer det til at være endnu mere. De beløb – de to gange 8 mio. kr. – skal jo i hvert fald trækkes fra de 61 mio. kr., inden vi kan sætte noget på renter, og så skal vi derefter se, hvad der løbende er i renteindtægt, og håbe, at de resterende også fastholder deres værdi.

Dertil kommer, at man i de næste 10 år skal betale 7 mio. kr. i husleje, og så får man også huslejetab. Alt i alt vil det jo tolde godt i den renteindtægt, man måtte få, og derfor er der slet ikke den fordel ved det rent økonomisk. Det er da også det, der har gjort sin virkning på f.eks. hr. Kofod-Svendsen, der siger, at det ikke kan begrundes økonomisk.